

فصلنامه پژوهش‌های نوین روانشناسی

سال نهم شماره ۳۴ تابستان ۱۳۹۳

الگوی ارتباطی بین ابعاد سرشت - منش و سامانه‌های مغزی رفتاری با علائم وسوسات جبری

حسن یعقوبی^۱

چکیده

مقدمه: اختلال وسوسات جبری چهارمین اختلال شایع روانپزشکی است که بهدلیل ماهیت خاص و پیچیده آن در نظامهای تشخیص بحث‌های زیادی در خصوص چگونگی طبقه‌بندی آن صورت گرفته است به نحوی که ابعاد رفتاری و زیستی آن بهصورت دقیق مشخص نشده است.

روش: به منظور بررسی ارتباط بین ابعاد سرشت و منش و سامانه‌های مغزی رفتاری، تعداد ۲۲۸ نفر از دانشجویان پرسشنامه‌های سرشت و منش کلونینجر (TCI-125)، گری ویلسون (GW-120) و وسوسات پادوا را تکمیل نمودند. نتایج با استفاده از روش تحلیل رگرسیون چندمتغیره تحلیل شد.

یافته‌ها: نتایج نشان داد که بین ابعاد نوجویی، آسیب پرهیزی و پشتکاری و ابعاد منش همکاری و خودراهبری و سامانه‌های بازداری و فعل سازی رفتاری با علائم وسوسات همبستگی‌های معنادار وجود دارد. همچنین ابعاد آسیب پرهیزی و نوجویی از ابعاد سرشت و همکاری و خودراهبری از ابعاد منش توأم با بازداری رفتاری توانستند تا علائم مختلف اختلال وسوسات جبری را پیش‌بینی نمایند.

نتیجه‌گیری: با توجه به نقش ابعاد سرشتی - منشی و سامانه‌های مغزی رفتاری در پیش‌بینی علائم وسوسات، می‌توان عنوان نمود که اختلال وسوسات جبری پایه‌های زیستی عصبی بازی دارد.

واژگان کلیدی: سرشت-منش، سامانه‌های مغزی رفتاری، علائم وسوسات جبری.

مقدمه

اختلال وسواسی-اجباری (OCD)^۱ به عنوان یکی از اختلالات اضطرابی نسبتاً شایع در DSM-IV-TR^۲ است که با افکار، تصورات و یا تکانه‌های مقاوم و مزاحم اضطراب‌زا (وسواس‌ها^۳) و یا با رفتارهای تشریفاتی^۴ یا اعمال تکرارشونده آشکار و پنهان اضطراب‌زا (اجبارها^۵) مشخص می‌گردد (انجمن روانپزشکی آمریکا^۶، ۲۰۰۰). شیوع طول عمر این اختلال حدود ۲/۳٪ برآورد شده است. میزان همایندی^۷ به عنوان یک قاعده در این اختلال بیش از ۹۰٪ و شایع‌ترین اختلال‌های همبود به ترتیب اختلالات اضطرابی با ۶/۷۹٪ و اختلالات خلقی ۳/۵۶٪ برآورد شده است (روسیو، استین، چیو و کسلر^۸، ۲۰۱۰). به طور کلی حدود ۲۸/۲٪ از جمعیت عمومی برخی از علایم وسواسی یا اجباری را در طول عمر خود به صورت بالینی یا زیر حد مرضی^۹ تجربه کرده‌اند (روسیو و همکاران، ۲۰۱۰).

مدلهای مفهومی و نظری مختلفی به منظور تبیین عوامل سبب‌ساز و زمینه‌ساز این اختلال ظهرور کرده‌اند. یکی از حوزه‌هایی که در اختلال وسواسی-اجباری برای سال‌های زیادی مورد مطالعه قرار گرفته است، شخصیت افراد مبتلا به این اختلال می‌باشد. شواهد پژوهشی فرازینده‌ای وجود دارند که بر نقش عوامل سرشتی^{۱۰} و شخصیتی در پدیدآیی اختلال‌های درونی‌سازی شده^{۱۱} همچون اختلال‌های خلقی و اضطرابی تأکید دارند (موریس و اولندیک^{۱۲}، ۲۰۰۵). از بین مهم‌ترین این عوامل می‌توان به سامانه بازداری رفتاری^{۱۳} و سامانه جنگ-گریز-انجماد (FFFS)^{۱۴} اشاره کرد (جانسون، تورنر و ایواتا^{۱۵}، ۲۰۰۳).

- 1- Obsessive–Compulsive Disorder
- 3- obsessions
- 5- compulsions
- 7- Comorbidity
- 9- subclinical
- 11- internalizing
- 13- Behavioral Inhibition System (BIS)
- 15- Johnson, Turner & Iwata

- 2- Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders- IV-Text Revision
- 4- ritualistic
- 6- APA
- 8- Ruscio, Stein, Chiu & Kessler
- 10- temperamental
- 12- Muris & Ollendick
- 14- Fight-Flight-Freeze-System (FFFS)

این دو مفهوم بر اساس «نظریه حساسیت به تقویت^۱» (RST) مطرح شده‌اند (گری^۲ و مک ناوتون^۳، ۲۰۰۰). این مدل نظری الگویی تبیینی بر صفات شخصیتی، مبتنی بر سامانه‌های مغزی که افراد را نسبت به برخی اختلال‌های روانی آسیب‌پذیر می‌سازد. بر پایه این نظریه، سه سامانه مغزی وجود دارد که رفتارها و هیجان‌ها را کنترل می‌کند؛ (۱) سامانه گرایش رفتاری^۴ (BAS)، (۲) سامانه بازداری رفتاری^۵ (BIS) و (۳) سامانه جنگ، گریز و انجماد^۶ (FFFS). این سامانه‌ها با وجود مستقل‌بودن، با یکدیگر تعامل دارند (کر^۷، ۲۰۰۲؛ گری و مکناوتون، ۲۰۰۰؛ بک^۸، کلیس^۹ و وندریکن^{۱۰}، ۲۰۰۹). BAS وسیله نشانه‌های شرطی و غیرشرطی پاداش یا رهایی از تنبیه برانگیخته می‌شود و رفتارهای اشتیاقی^{۱۱} را فعال یا تعدیل می‌کند. این سامانه در تجربه هیجان‌های مثبت و بروز بعد شخصیتی تکانش‌گری^{۱۲} رفتاری دخیل است. BIS موجب بازداری یا اختلال در رفتار جاری فرد می‌شود و در مواجهه با اهداف متعارض (گرایشی/ اجتنابی^{۱۳}) فعال و منجر به بروز رفتارهای اجتنابی و پاسخ‌های رفتاری، شناختی و زیستی اضطراب می‌گردد. این سامانه با بعد شخصیتی اضطراب^{۱۴} مرتبط است. FFFS در تجربه هیجان منفی ترس دخیل است (مکناوتون و کر، ۲۰۰۴؛ گری و مکناوتون، ۲۰۰۰).

برطبق این نظریه، فعال شدن سامانه جنگ- گریز- انجماد موجب احساس‌های ترس همراه با پاسخ‌هایی با هدف دستیابی به امنیت می‌گردد. سامانه بازداری رفتاری به عنوان یک سیستم هدفمند مطرح شده است که در شرایط تعارض درون سامانه جنگ- گریز- انجماد و سامانه گرایش رفتاری^{۱۵} (BAS) یا تعارض بین این دو سامانه فعال می‌گردد. سامانه جنگ- گریز- انجماد فرض شده است که به طور اختصاصی در اختلال وحشتزدگی و هراس اجتماعی درگیر باشد، در حالی که سامانه بازداری رفتاری می‌تواند

1- Reinforcement Sensitivity Theory

2- Gray

3- McNaughton

4- Behavioral Approach System

5- Behavioral Inhibition System

6- Fight-Flight-Freeze System

7- Corr

8- Bijjetbier

9- Beck

10- Clase

11- Vanderecken

12- appetitive

13- impulsivity

14- approach-avoidance conflict

15- anxiety

16- Behavioral Approach System

سبب ساز تمام اختلال‌های اضطرابی و افسردگی باشد (کر^۱، ۲۰۰۸).

مطالعات اسپورتل، نوت، دی هلو و دی جونک^۲ (۲۰۱۳) رابطه پیش‌بینی معناداری را بین سیستم بازداری رفتاری و علایم وسوسی اجباری را نشان دادند، در حالی که چنین رابطه‌ای بین سیستم جنگ- گریز- انجامد با نشانه‌های وسوسی- اجباری مشاهده نگردید. ایورسون و وینگ- وستهولم^۳ (۲۰۰۴) نیز در مطالعه خود نشان دادند که افراد مبتلا به اختلال وسوسی اجباری به طور معناداری بازداری رفتاری بیشتری در مقایسه با گروه کنترل افراد نرمال دارند.

یکی از مدل‌های دیگر که بر رابطه معنادار عوامل شخصیتی و سرشتی پرداخته است، مدل هفت عاملی روانی- زیست‌شناختی^۴ شخصیت کلونینجر^۵ و همکاران می‌باشد. این مدل از چهار بعد سرشتی ذاتی شامل؛ نوجویی^۶ (NS) آسیب گریزی^۷ (HA) پاداش وابستگی^۸ (RD) و پشتکار^۹ (P) تشکیل شده است این ابعاد جنبه وراتی مستقل داشته و در طول زندگی و در حالات خلقی افراد پایدار است. ابعاد سرشتی در واکنش‌های هیجانی خودکار (از قبیل؛ خشم، ترس و دلبستگی) و واکنش‌های رفتاری خودکار مربوط (مثل؛ فعال شدگی، بازداری و تداوم رفتار) در پاسخ به محرك‌های محیطی خاص (همچون؛ تازگی، خطر و پاداش) درگیر می‌باشند. سه بعد منشی^{۱۰} اکتسابی مدل کلونینجر^{۱۱} یعنی خود جهت‌بخشی^{۱۲} (SD)، همکاری^{۱۳} یا مشارکت (CO) و تعالی- خوبیشتن^{۱۴} (خودفراروی) (ST) هستند، این ابعاد اهداف، ارزش‌ها و هیجان‌های خودآگاهانه‌ای را در بر می‌گیرد که به نظر می‌رسد تحت تأثیر پختگی و یادگیری اجتماعی قرار می‌گیرند (کلونینجر، ۲۰۰۶؛ کلونینجر، سوراکیک^{۱۴} و پرزی بک^{۱۵}، ۱۹۹۳).

1- Corr

2- Sportel, Nauta, de Hullu & de Jong

3- Ivarsson & Winge-Westholm

4- psychobiological

5- Cloninger

6- Novelty Seeking

7- Harm Avoidance

8- Reward Dependence

9- Persistence

10- character

11- Self- directiveness

12- Cooperativeness

13- Self- transcendence

14- Svrakic

15- Przybeck

مطالعات متعددی تا به امروز رابطه بین اختلال وسوسی- اجباری و ویژگی‌های سرشت و منشی را با استفاده از سیاهه سرشت و منش کلونینجر^۱ TCI مورد بررسی قرار داده‌اند و با این وجود، نتایج سایر مقیاس‌های فرعی سیاهه سرشت و منش در بیماران مبتلا به اختلال وسوسی- اجباری همسو نبوده است. به طوری که برخی از پژوهش‌ها (برای مثال؛ کیم، کانگ^۲ و کیم، لیو، لی، کیم، کونگ و کون،^۳ ۲۰۰۱؛ کوزونوکی، ساتو، تاگا، یوشیدا، کوموری، ناریتا^۴ و همکاران، ۲۰۰۰؛ بیروت، اشتئی، اکسلیوس، آدولفسون و ون کنورینگ^۵ ۱۹۹۸) نمرات پایین‌تر مقیاس‌های خود جهت‌بخشی (SD)، یافته‌های مطالعاتی (همچون؛ کیم و همکاران، ۲۰۰۹؛ کوزونوکی و همکاران؛ ۲۰۰۰؛ بیروت، ون کنورینگ و اکسلیوس، ۲۰۰۰؛ آلونسو، منکون، جیمنز، سگالاس، ماتایکس-کواز و ژاریتا^۶ ۲۰۰۸) نمرات پایین‌تر مشارکت یا همکاری (CO)، نتایج تحقیقات (از جمله؛ کوزونوکی و همکاران، ۲۰۰۰ و آلونسو و همکاران، ۲۰۰۸) نیز نمرات پایین‌تر نوجویی (NS) و پژوهش پفالو، بلک، نویس، کلی و بلوم^۷ (۱۹۹۰) نمرات بالاتر و پژوهش کیم و همکاران (۲۰۰۹) نمرات پایین‌تر مقیاس پاداش وابستگی (RD) را در افراد مبتلا به اختلال وسوسی- اجباری گزارش کرده‌اند.

این مطالعات به طور همسو نشان دادند که نمرات افراد مبتلا به اختلال وسوسی اجباری در مقیاس آسیب‌گیری (HA) به طور معناداری بالاتر از گروه کنترل مشکل از افراد نرمال می‌باشد، که از جمله می‌توان به پژوهش‌های (کیم و همکاران، ۱۹۹۶؛ پفالو و همکاران، ۱۹۹۰؛ لیو و همکاران، ۲۰۰۱؛ ریشتر و همکاران، ۱۹۹۶؛ کوزونوکی و همکاران، ۲۰۰۰؛ بیروت و همکاران، ۱۹۹۸ و آلونسو و همکاران، ۱۹۹۸؛ ۲۰۰۸) اشاره کرد.

مطالعات لیو و همکاران (۲۰۰۱) و کروز-فیوتتس، بلس، گونزالس، کامارنا و نیکولینی^۸ (۲۰۰۴) نیز که رابطه بین نیمرخ‌های سرشت و منش و شدت علایم وسوسی- اجباری

1- Cloninger's Temperament and Character Inventory (TCI)	2- Kim & kang
3- Lyoo, Lee, Kim, Kong & Kwon	4- Kusunoki, Sato, Taga, Yoshida, Komori & Narita
5- Bejerot, Schlette, Ekselius, Adolfsson & Von Knorring	6- Alonso, Menchon, Jimenez, Segalas, Mataix-Cols & Jaurrieta
7- Pfohl, Black Noyes, Kelley & Blum	8- Cruz-Fuentes, Blas, Gonzalez, Camarena & Nicolini

مورد بررسی قرار داده‌اند، بین نمرات پایین‌تر خودجهت‌بخشی و نمرات بالاتر آسیب‌گریزی باشد علایم وسوسی اجباری رابطه معناداری را نشان می‌دهند. همچنین نتایج پژوهش ابوالقاسمی، رفیعی و نریمانی (۱۳۹۰) در ایران رابطه مثبت معناداری را بین شدت علایم وسوسی اجباری با آسیب‌گریزی و رابطه منفی معناداری را بین این علایم و خودجهت‌بخشی و تعالی خویشتن نشان داد.

با توجه به فقدان پژوهش‌های مربوط به بررسی نقش همزمان متغیرهای مطالعه حاضر در افراد دارای علایم وسوسی اجباری، این پژوهش با در نظر گرفتن ضرورت موضوع به بررسی ماهیت نقش پیش‌بینی‌گری مستقل یا تعاملی این متغیرها در بروز یا تشدید نشانه‌های وسوسی اجباری خواهد پرداخت. بدیهی است یافته‌های این پژوهش علاوه‌بر آزمون مدل‌های نظری مربوط و پژوهش‌های انجام یافته به طور تلویحی به فهم عوامل سبب ساز، طراحی برنامه‌های پیشگیرانه خواهد انجامید.

روش

جامعه، نمونه و روش نمونه‌گیری

جامعه آماری پژوهش حاضر شامل کلیه دانشجویان مقطع کارشناسی دانشگاه تبریز بودند که در سال تحصیلی ۱۳۹۰-۸۹ مشغول به تحصیل بودند. از جامعه فوق، نمونه‌ای به روش نمونه‌گیری طبقه‌ای نسبتی براساس دو جنس دختر و پسر به تعداد ۱۲۰۰ نفر انتخاب گردید. در مرحله اول، پرسشنامه وسوس پادوا در اختیار دانشجویان قرار داده شد. پس از جمع‌آوری پرسشنامه‌های توزیع شده و تحلیل نتایج آنها، افرادی که در پرسشنامه نمراتی بالاتر از چارک دوم را گرفته بودند، انتخاب شده و سایر پرسشنامه‌ها در مورد آنها اجرا گردید. در نهایت ۲۲۸ نفر براساس ملاک ذکر شده انتخاب شدند که از بین پرسشنامه‌های توزیع شده در بین آنها، تعداد ۱۹۳ پرسشنامه قابل نمره‌گذاری و تحلیل بود. در نمونه نهایی مورد بررسی، ۸۲ نفر پسر (۴۲/۵ درصد) و ۱۱۱ نفر دختر (۵۷/۵ درصد) بودند. حداقل سن نمونه ۱۹ و حداًکثر ۴۷ سال با میانگین ۲۴/۸۱ و انحراف معیار ۶/۳۵ بود.

ابزارهای اندازه‌گیری

۱- پرسشنامه سرشت و منش (TCI، کلونینجر و همکاران، ۱۹۹۴): این پرسشنامه حاوی ۱۲۵ سوال است که به ارزیابی ۷ عامل شخصیتی نوجویی، اجتناب از آسیب، وابستگی به پاداش، پافشاری، خودراهبری، همکاری و خودفراروی می‌پردازد. در ایران، کاویانی و پورناصح (۱۳۸۲) این پرسشنامه را هنجاریابی نموده‌اند که ضمن تأیید ساختار عاملی آن ضرایب آلفای کرونباخ را به ترتیب برای عوامل ۰/۷۵، ۰/۷۲، ۰/۸۷، ۰/۹۰، ۰/۶۶، ۰/۷۶ و ۰/۸۶ گزارش نموده‌اند.

۲- پرسشنامه گری ویلسون (ویلسون، گری و بارت، ۱۹۸۹): این پرسشنامه حاوی ۱۲۰ سوال در قالب سه گزینه بلی، خیر و نمی‌دانم می‌باشد که در مجموع ۶ مولفه روی‌آوری، اجتناب فعال، اجتناب منفعل، خاموشی، جنگ و گریز را که مریبوط به سه نوع سیستم مغزی، فعال‌ساز رفتاری (BAS)، بازداری رفتاری (BIS) و جنگ-گریز (FFS) می‌باشند، ارزیابی می‌نماید. ضرایب آلفای نمونه اصلی پرسشنامه برای مولفه‌ها بین ۰/۵۸ تا ۰/۷۱ گزارش گردیده است. در ایران نیز، اشرفی (۱۳۸۵)، ضرایب آلفا را برای مولفه‌ها به ترتیب ۰/۶۰، ۰/۵۴، ۰/۶۱، ۰/۶۵ و ۰/۶۹ گزارش نموده است.

۳- پرسشنامه وسواس پادوا (ساناوهیو، ۱۹۸۸): این پرسشنامه یک مقیاس خودگزارشی ۶۰ سوالی است که در یک مقیاس لیکرت ۵ گزینه‌ای، چهار خرده‌مقیاس کنترل ناقص بر روی فعالیت‌های ذهنی، رفتارهای وارسی، نگرانی در مورد از دست دادن کنترل رفتارهای حرکتی و آلوده شدن را ارزیابی می‌نماید. ضرایب آلفای پرسشنامه در نمونه اصلی برای خرده‌مقیاس‌ها، بین ۰/۹۰ تا ۰/۹۴ گزارش گردیده است (ساناوهیو، ۱۹۸۸). در ایران نیز گودرزی و فیروزآبادی (۲۰۰۵) ضمن تأیید ساختار ۴ عاملی پرسشنامه، ضرایب آلفا برای خرده‌مقیاس‌ها را به ترتیب ۰/۹۰، ۰/۸۷، ۰/۹۰، ۰/۷۷ و برای مقیاس کلی، ۰/۹۵ گزارش نموده‌اند.

روش آماری

برای تجزیه و تحلیل نتایج حاصل از پژوهش حاضر از روش‌های آمار استنباطی شامل همبستگی پیرسون و تحلیل رگرسیون چندمتغیره استفاده شد.

نتایج

برای بررسی الگوی ارتباطی بین ابعاد سرشت و منش و سامانه‌های مغزی رفتاری با هر یک از ابعاد مربوط به علائم اختلال وسوس اجربی، از روش همبستگی پیرسون استفاده شد. جدول شماره ۱ شاخص‌های آمار توصیفی مربوط به متغیرها را نشان می‌دهد.

جدول (۱) میانگین و انحراف معیار متغیرهای پژوهش

متغیر	میانگین	انحراف معیار
نوجویی (NS)	۹/۳۰	۲/۶۵
آسیب پرهیزی (HA)	۸/۳۹	۳/۱۶
وابستگی به پاداش (RD)	۹/۸۲	۱/۸۶
پافشاری (P)	۳/۲۴	۰/۹۳
خودجهت بخشی (SD)	۸/۰۶	۳/۱۰
همکاری (C)	۱۰/۸۰	۳/۰۹
خودفراروی (ST)	۱۲/۴۱	۲/۲۹
روی آوری رفتاری (BAS)	۴۱/۵۴	۵/۴۱
بازداری رفتاری (BIS)	۳۹/۳۷	۵/۵۷
ترس گریز انجاماد (FFFS)	۳۹/۷۰	۵/۱۳
کنترل تکانه (ImpContr)	۱۰/۶۲	۴/۷۶
وارسی کردن (Checking)	۹/۰۹	۴/۹۹
کنترل نگرانی (WryContr)	۶/۵۳	۳/۸۹
آلودگی (Contmn)	۷/۶۳	۵/۲۷
نمراه کل وسوس	۳۳/۸۹	۱۴/۸۲

نتایج تحلیل انجام شده نشان داد که در بین ابعاد سرشت و منش، نوجویی (NS) به ترتیب همبستگی معناداری با عامل کنترل تکانه ($r=-0.59$, $p<0.01$), وارسی کردن

($p < 0.01, r = -0.33$) آلودگی ($p < 0.01, r = -0.31$)، کنترل نگرانی ($p < 0.01, r = -0.33$) و نمره کل وسوسات جبری ($p < 0.01, r = -0.50$) نشان داد. همچنین عامل آسیب پرهیزی (HA) با عامل کنترل تکانه ($p < 0.01, r = +0.36$)، وارسی کردن ($p < 0.01, r = +0.29$)، کنترل نگرانی ($p < 0.01, r = +0.26$)، آلودگی ($p < 0.01, r = +0.56$) و نمره کل وسوسات جبری ($p < 0.01, r = +0.48$) همبستگی معنادار نشان داد. بعد پافشاری نیز با عامل وارسی کردن ($p < 0.01, r = -0.05$)، کنترل نگرانی ($p < 0.01, r = -0.14$)، آلودگی ($p < 0.01, r = -0.17$) و نمره کل وسوسات جبری ($p < 0.01, r = -0.19$) همبستگی معنادار نشان داد. از ابعاد منش نیز عامل خودجهتبخشی (SD)، همبستگی معناداری با عامل کنترل تکانه ($p < 0.01, r = -0.18$)، آلودگی ($p < 0.01, r = -0.30$) و نمره کل وسوسات جبری ($p < 0.01, r = -0.22$) نشان داد. بعد همکاری نیز با عامل کنترل تکانه ($p < 0.01, r = -0.23$)، وارسی کردن ($p < 0.01, r = -0.01$)، آلودگی ($p < 0.01, r = -0.49$) و نمره کل وسوسات جبری ($p < 0.01, r = -0.39$) همبستگی معنادار نشان داد.

در بین سامانه‌های مغزی رفتاری نیز، BAS همبستگی معناداری با عامل کنترل تکانه ($p < 0.05, r = +0.15$)، وارسی کردن ($p < 0.05, r = +0.05$) نشان داد. سامانه BIS نیز با عامل کنترل تکانه ($p < 0.01, r = +0.39$)، وارسی کردن ($p < 0.01, r = +0.49$)، آلودگی ($p < 0.01, r = +0.49$) و نمره کل وسوسات جبری ($p < 0.01, r = +0.50$) همبستگی معنادار نشان داد. سامانه FFFS نیز با عامل کنترل تکانه ($p < 0.05, r = +0.17$)، کنترل نگرانی ($p < 0.01, r = +0.16$)، آلودگی ($p < 0.01, r = +0.34$) و نمره کل وسوسات جبری ($p < 0.01, r = +0.25$) همبستگی معنادار نشان داد.

برای بررسی نقش پیش‌بینی‌کنندگی ابعاد سرشت و منش و سامانه‌های مغزی رفتاری در ارتباط با علائم وسوسات جبری و تعیین سهم هر یک از این ابعاد در تغییرات هر یک از انواع وسوسات‌ها، تحلیل رگرسیون چندمتغیری به شیوه گام‌به‌گام به صورت جداگانه برای هر یک از علائم انجام شد. جدول شماره ۲، نتایج مربوط به این تحلیل را نشان می‌دهد.

جدول (۲) نتایج تحلیل رگرسیون چندمتغیره برای پیش‌بینی علائم وسوسات جبری

R2	R	P<	τ	β	پیش‌بین	ملاک
.۰/۴۳	.۰/۶۵	.۰/۰۰۱	۷/۷۸	-.۰/۴۶	NS	کنترل تکانه
		.۰/۰۰۱	۳/۵۹	.۰/۲۱	BIS	
		.۰/۰۱	۳/۴۲	.۰/۱۹	HA	
.۰/۳۲	.۰/۵۷	.۰/۰۰۱	۶/۵۲	.۰/۴۱	BIS	وارسی کردن
		.۰/۰۱	۳/۳۷	.۰/۲۱	HA	
		.۰/۰۵	۲/۴۶	-.۰/۱۵	ST	
.۰/۱۴	.۰/۳۷	.۰/۰۰۱	۲/۰۶	-.۰/۱۳	NS	
		.۰/۰۱	۳/۹۳	-.۰/۲۷	NS	کنترل نگرانی
		.۰/۰۵	۲/۷۲	.۰/۱۹	HA	
.۰/۵۷	.۰/۷۵	.۰/۰۰۱	۸/۸۵	.۰/۴۴	HA	آوردگاری
		.۰/۰۰۱	۵/۶۱	.۰/۲۹	BIS	
		.۰/۰۰۱	۵/۲۹	-.۰/۲۷	C	
.۰/۵۳	.۰/۷۳	.۰/۰۰۱	۲/۱۰	.۰/۱۰	FFS	
		.۰/۰۰۱	۴/۹۴	.۰/۲۸	BIS	نمره کل
		.۰/۰۰۱	۶/۳۴	.۰/۳۳	HA	
.۰/۰۵	.۰/۰۵	.۰/۰۰۱	۵/۵۲	-.۰/۳۰	NS	
		.۰/۰۱	۳/۹۳	-.۰/۱۸	C	
		.۰/۰۵	۲/۰۸	-.۰/۱۰	ST	

همان‌گونه که جدول فوق نشان می‌دهد، ابعاد مختلف سرشت و منش و سامانه‌های مغزی رفتاری توانسته‌اند تا بخشی از تغییرات مربوط به علائم هر یک از انواع وسوسات جبری را پیش‌بینی نمایند. در این میان در بین ابعاد سرشت و منش، نوجویی و آسیب پرهیزی و از ابعاد منش همکاری و خودجهت بخشی و از بین سامانه‌های مغزی رفتاری نیز در بیشتر موارد، سیستم بازداری رفتاری توان بهتری در پیش‌بینی علوم وسوسات جبری داشته‌اند.

بحث و نتیجه‌گیری

هدف پژوهش حاضر بررسی الگوی ارتباطی بین عوامل سرشت و منش و سامانه‌های مغزی رفتاری با ویژگی‌ها و علائم اختلال وسوس اجبری بود. نتایج حاصل از پژوهش حاضر نشان داد که هم ابعاد سرشتی و هم ابعاد مربوط به سامانه‌های مغزی رفتاری توان پیش‌بینی علائم مختلف اختلال وسوس اجبری را دارند. در کل مجموعه عوامل سرشتی و سامانه‌های مغزی رفتاری توانستند تا ۵۳ درصد از تغییرات کل علائم وسوس را پیش‌بینی کنند و در این بین عامل آلودگی توانسته است تا بیشترین میزان پیش‌بینی را توسط عوامل داشته باشد (۵۷ درصد). عامل کنترل نگرانی نیز توسط این مجموعه به میزان ۱۴ درصد پیش‌بینی شده است که کمترین میزان می‌باشد.

در بین عوامل مربوط به سامانه‌های مغزی رفتاری، بازداری رفتاری توانست تا تمامی علائم مربوط به اختلال وسوس را پیش‌بینی نماید. این الگوی ارتباطی در سایر پژوهش‌ها نیز نشان داده شده بود (نیل؛ ادلمن و گلاچان، ۲۰۰۲؛ موریس، مسترز و اسپیندر، ۲۰۰۳؛ کولز، شوفیلد و پیترفیسا، ۲۰۰۶). تحقیقات انجام شده در حوزه اضطراب و عوامل موثر بر آن، نشان داده‌اند که بازداری رفتاری یکی از عوامل مهم و خطرساز می‌باشد. بازداری رفتاری یک سازه سرشتی است که به وسیله حساسیت انگیزشی نسبت به نشانه‌های درونی و بیرونی تنبیه توان با موقعیت‌های ناآشنا تعریف می‌شود (کلونینجر، ۱۹۸۳). رفتار مشخصه بازداری رفتاری شامل اجتناب، تحریک‌پذیری و برانگیختگی بدنی و تظاهرات کلامی و غیرکلامی می‌باشد.

براساس دیدگاه گری (۱۳۸۶؛ به نقل از گری و مک نایتون، ۲۰۰۰) حساسیت نسبت به پاداش و حساسیت نسبت به تنبیه با دو سیستم عصب‌شناختی به نام‌های سیستم فعالیت و سیستم بازداری رفتاری واسطه‌گری می‌شود، افزایش فعالیت در سامانه بازداری رفتاری باعث ایجاد اضطراب می‌شود (گری و مک نایتون، ۲۰۰۰). به اعتقاد وی افراد داری BIS بالاتر، از طریق بازداری رفتار جاری به نشانه‌های تنبیه، فقدان پاداش و

محرك‌های جدید واکنش نشان می‌دهند و ضمن افزایش آمادگی برای عمل، توجه خود را به محرك‌های محیطی تغییر می‌دهند.

سامانه بازداری رفتاری با سیستم سپتھیپوکامپ و مدارهای صعودی منوآمینزیک و ساختارهای نئوکورتیکال (انتورینال، پره فرونتال و سینگولیت) ارتباط نزدیکی دارد، اما سامانه فعالیت رفتاری، با سیستم دوپامینی مزولیمیک در هسته‌های آکومبنس مرتبط است. در همین راستا همان‌گونه که گفته شد مجموعه شواهد نشان داده‌اند که سامانه BIS در بیماران مبتلا به وسوس، فعال‌تر است (کولز و همکاران، ۲۰۰۶). مجموعه تحقیقات نشان داده‌اند که مبتلایان به وسوس در شکنج سینگولیت قدامی، کاهش متabolیسم دارند. همچنین افزایش فعالیت در شکنج پیش مرکزی چپ و کرتکس اوربیتوفرونتال راست نیز مشاهده شده است (ماتایکس-کولز و همکاران، ۲۰۰۴) این یافته‌ها در مجموع نشان می‌دهند که مبتلایان در خودتنظیمی هیجانی دچار نقص می‌باشند، چرا که این مدارها، همان مدارهای درگیر در سامانه بازداری رفتاری می‌باشند.

از سوی دیگر، همان‌گونه که در بخش نتایج نشان داده شد، از بین ابعاد سرشتمی عامل HA توانسته است تا تمامی علائم اختلال وسوس جبری را پیش‌بینی نماید. در این میان بیشترین میزان پیش‌بینی مربوط به عامل آلودگی بوده است. همچنین عامل NS به جز عامل آلودگی از علائم مربوط به OCD، توانسته است تا سایر علائم وسوس را را پیش‌بینی نماید. سایر ابعاد سرشتم سهمی در پیش‌بینی علائم وسوس نداشتند. از بین ابعاد منش نیز، عامل ST و C سهم بیشتری در پیش‌بینی علائم اختلال وسوس را داشته‌اند. این یافته‌ها نیز هم راستا با سایر پژوهش‌های انجام شده در این حوزه می‌باشند (بیجروت و همکاران، ۲۰۰۹؛ کیم و همکاران، ۲۰۰۹).

بیجروت و همکاران (۲۰۰۰) نشان دادند که بیماران مبتلا به وسوس جبری درجات بالاتری از HA و پائین‌تری از SD را دارا هستند. کوسونوکی و همکاران (۲۰۰۰) نیز دریافتند که بیماران مبتلا به وسوس جبری در عامل HA نمرات بالاتر و در ST و C نمرات پائین‌تری را کسب می‌کنند. کیم و همکاران (۲۰۰۹) نشان دادند که مبتلایان به

وسواس جبری نمرات بالاتری در عامل NS کسب می‌کنند. مجموعه‌ای دیگر از تحقیقات نیز همگی نشان داده‌اند مبتلایان به وسواس جبری در عوامل سرشتی HA و NS و در عوامل منشی C و ST بیشترین میزان تغییرپذیری را دارند (لیو و همکاران، ۲۰۰۳؛ کروئز فیونتس و همکاران، ۲۰۰۴؛ آلونسو و همکاران، ۲۰۰۸).

آسیب پرهیزی یک صفت ارثی است که در بازداری و توقف رفتاری مانند نگرانی بدینانه در مورد انتظار وقوع مشکلات در آینده نقش بارزی داشته و باعث بروز رفتارهای اجتنابی منفعلانه مانند ترس از عدم اطمینان، خجالت از غربیه‌ها و خستگی سریع می‌شود. بیجورت و همکاران (۲۰۰۰) دریافتند که بیماران مبتلا به وسواس جبری به‌شدت مضطرب بوده و خیلی زود خسته می‌شوند و معمولاً از موقعیت‌هایی که باعث آسیب شود، اجتناب می‌کنند. این یافته‌ها توجیه‌کننده نمرات بالاتر این افراد در عامل HA و به همان نسبت نمرات پائین‌تر در NS می‌باشد. از طرف دیگر و با توجه به تبیین صورت گرفته در خصوص BIS و ارتباط آن با علائم وسواس، نقش پیش‌بینی‌کنندگی HA و NS در ارتباط با علائم وسواس نیز قابل توجیه می‌باشد چرا که عامل آسیب پرهیزی با سیستم بازداری رفتاری (BIS) مرتبط بوده و برای پیش‌بینی رفتارهای فرد در شکل‌دهی به مجموعه علائم شرطی شده برای تبیه به کار برده شده و سیستم‌های نوروترانسمیتری سروتونرژیکی و نورآدرنرژیکی را درگیر می‌نماید، بهنحوی که بخش‌هایی از آمیگدال و نواحی سپتوهیپوکامپ در زیر لوب تمپورال باعث تنظیم واکنش‌های رفتاری نسبت به نشانه‌های تنبیه در محیط می‌شوند.

نمرات پائین‌تر در SD و C نشان‌دهنده ناپختگی و عدم رسشن بوده و در بیمارانی دیده می‌شود که مفاهیم خودمختاری، ظرفیت و مسئولیت در ارتباط با خود و دیگران را بهخوبی رشد نداده‌اند (سودرستروم، راستام، گیلبرگ، ۲۰۰۲). کلونینجر و همکاران (۱۹۹۳) عنوان نموده‌اند که نمرات پائین‌تر در SD و C ویژگی مشترک تمامی مبتلایان به اختلالات شخصیتی می‌باشند. همچنین امروزه بهخوبی روشن شده است که مبتلایان به اختلالات وسواس جبری، میزان بالاتری از اختلالات شخصیت را نیز دارند.

به صورتی کلی نگاهی به نتایج حاصل از این پژوهش و پژوهش‌های مشابه دیگر، نشان می‌دهند که با توجه به این که ابعاد سرشتی و سیستم‌های مغزی رفتاری دارای زیربنایی زیستی عصبی هستند، لذا می‌توان چنین استنباط نمود که سهم عوامل مغزی - زیستی در پیش‌بینی علائم و رفتاری‌های وسوسی بیشتر می‌باشد.

۱۳۹۲/۰۲/۰۷

تاریخ دریافت نسخه اولیه مقاله:

۱۳۹۲/۰۷/۲۰

تاریخ دریافت نسخه نهایی مقاله:

۱۳۹۳/۰۱/۱۵

تاریخ پذیرش مقاله:

منابع

References

- ابوالقاسمی، عباس؛ رفیعی، مریم؛ نریمانی، محمد (۱۳۹۰). نقش سرشت و منش در پیش‌بینی نشانه‌های اختلال وسوسات در نوجوانان، پژوهش‌های روانشناسی بالینی و مشاوره، ۱، ۱۳۲-۱۱۹.
- ashrafi (۱۳۸۴). ویژگی‌های روانسنجی پرسشنامه گری ویلسون، پایان‌نامه کارشناسی ارشد رشته روانشناسی، دانشگاه تربیت مدرس.
- Alonso, P., Menchon, J.M., Jimenez, S., Segalas, J., Mataix-Cols, D., Jaurrieta, N., Labad, J., Vallejo, J., Cardoner, N., & Pujol, J. (2008). Personality Dimensions in Obsessive-compulsive Disorder: Relation to Clinical Variables, *Psychiatry Research*, 157, 159-168.
- American Psychiatric Association (2000). *Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders*, (4th ed. Text Revision). Washington, DC: Author.
- Bejerot, S., Schlette, P., Ekselius, L., Adolfsson, R., Von Knorring, L. (1998). Personality Disorders and Relationship to Personality Dimensions Measured by the Temperament and Character Inventory in Patients with Obsessive-compulsive Disorder, *Acta Psychiatrica Scandinavica*, 98, 243-249.
- Bejerot, S., Von Knorring, L., & Ekselius L. (2000). Personality Traits and Smoking in Patients with Obsessive-compulsive Disorder, *European Psychiatry*, 15, 395-401.
- Bijjetbier, P., Beck, I., Clase, L., & Vanderecken, W. (2009). Gray's Reinforcement Sensitivity Theory as a Framework for Research on Personality-psychopathology Associations, *Clinical Psychology Review*, 29, 421-430.
- Cloninger, C.R. (2006). Differentiating Personality Deviance, Normality, and Well-Being by the Seven-Factor Psychobiological Model: In S.Strack (2ndEds.). *Differentiating Normal and Abnormal Personality* (pp. 65-81). NewYork: Springer Publishing Company.
- Cloninger, C.R., Svrakic, D.M., Przybeck, T.R. (1993). A Psychobiological Model of Temperament and Character, *Archives of General Psychiatry*, 50, 975-990.

- Coles, M.E., Schofield, C.A., & Pietrefesa, A.S. (2006). Behavioral Inhibition and Obsessive-compulsive Disorder, *Journal of Anxiety Disorders*, 20, 1118-1132.
- Corr, P. J. (Ed.). (2008). *The Reinforcement Sensitivity Theory of Personality*, New York: Cambridge University Press.
- Cruz-Fuentes C, Blas C, Gonzalez L, Camarena B., & Nicolini H. (2004). Severity of Obsessive-compulsive Symptoms Is Related to Self-directedness Character Trait in Obsessive-compulsive Disorder, *CNS Spectrums*, 9, 607-12.
- Goodarzi, M.A. & Firoozabadi, A. (2005). Reliability of Padua Inventory in an Iranian Population, *Behavior Research & Therapy*, 43, 43-54.
- Gray, J.A., & McNaughton, N. (2000). *The Neuropsychology of Anxiety: An Enquiry Into the Functions of the Septo-hippocampal System*, Oxford: Oxford University Press.
- Ivarsson, T., Winge-Westholm, C. (2004). Temperamental Factors in Children and Adolescents with Obsessive-compulsive Disorder and in Normal Controls, *European Child and Adolescent Psychiatry*, 13, 365-372.
- Johnson, S.L., Turner, R.J., & Iwata, I. (2003). BIS/BAS Levels and Psychiatric Disorder: An Epidemiological Study, *Journal of Psychopathology and Behavioral Assessment*, 25, 25-36.
- Kim, S.J., Kanga, J.I., & Kim, C-H. (2009). Temperament and Character in Subjects with Obsessive-compulsive Disorder, *Comprehensive Psychiatry*, 50, 567-572.
- Kusunoki, K., Sato, T., Taga, C., Yoshida, T., Komori, K., Narita, T., Hirato, S., Iwata, N., & Ozaki, N. (2000). Low Novelty-seeking Differentiates Obsessive-compulsive Disorder from Major Depression, *Acta Psychiatrica Scandinavica*, 101, 403-405.
- Lyoo, I.K.; Yoon, T.; Kang, D.H. & Kwon, J.S. (2003). Patterns of Changes in Temperament and Character Inventory Scales in Subjects with Obsessive-compulsive Disorder Following a 4-month Treatment, *Acta Psychiatr Scand*, 107, 298-304.

-
- Lyoo, I.K., Lee, D.W., Kim, Y.S., Kong, S.W., & Kwon, J.S. (2001). Patterns of Temperament and Character in Subjects with Obsessive-Compulsive Disorder, *Journal of Clinical Psychiatry*, 62, 637-641.
- Mataix-Cols, D.; Rosario-Campos, M.C. & Leckman, J.F. (2005). A Multidimensional Model of Obsessive-compulsive Disorder, *American Journal of Psychiatry*, 162, 228-38.
- Mc-Naughton, N., & Corr, P.J. (2004). A Two-dimensional Neuropsychology of Defense: Fear/anxiety and Defensive Distance, *Neuroscience and Biobehavioral Reviews*, 28, 285-305.
- Muris, P., & Ollendick, T.H. (2005). The Role of Temperament in the Etiology of Child Psychopathology, *Clinical Child and Family Psychology Review*, 8, 271-289.
- Muris, P., Meesters, C., & Spinder, M. (2003). Relationships between Child- and Parent-reported Behavioural Inhibition and Symptoms of Anxiety and Depression in Normal Adolescents, *Personality and Individual Differences*, 34, 759-771.
- Neal, J. A., Edelmann, R. J., & Glachan, M. (2002). Behavioural Inhibition and Symptoms of Anxiety and Depression: Is There A Specific Relationship with Social Phobia? *British Journal of Clinical Psychology*, 41, 361-374.
- Pfohl, B., Black, D., Noyes, R., Kelley, M., & Blum, N. (1990). A Test of the Tridimensional Personality Theory: Association with Diagnosis and Platelet Imipramine Binding in Obsessive-compulsive Disorder, *Biological Psychiatry*, 28, 41-46.
- Richter, M.A., Summerfeldt, L.J., Joffe, R.T., & Swinson, R. (1996). The Tridimensional Personality Questionnaire in Obsessive-compulsive Disorder, *Psychiatry Research*, 65, 185-188.
- Ruscio, A.M., Stein, D.J., Chiu, W.T., Kessler, R.C., (2010). The Epidemiology of Obsessive-compulsive Fisorder in the National Comorbidity Survey Replication, *Molecular Psychiatry*, 15, 53-63.
- Sanavio, E. (1988). Obsessions & Compulsions: The Padua Inventory. *Behavior Research & Therapy*, 169-177.
- Sportel, B.E., Nauta, M.H., Hullu, E., & Jong, P.J. (2013). Predicting Internalizing Symptoms Over a two Year Period by BIS, FFFS and

-
- Attentional Control, *Personality and Individual Differences*, 54, 236-240.
- Soderstrom, H., Rastam, M., Gillberg, C. (2002). Temperament and Character in Adults with Asperger Syndrome, *Autism*, 6, 287-97.
- Wilson, G., Gray, J. & Barrett, P.T. (1989). Human Reaction to Reward & Punishment: A Questionnaire Examination of Gray's Personality Theory, *British Journal of Psychology*, 80, 509-515.